

Concerts

TORREDEMBARRA
Parroquia de Sant Pere Apòstol
diumenge 18 de juliol, 22h.

TORREDEMBARRA
Parroquia de Sant Pere Apòstol
Diumenge 1 d'agost, 22h.

MONTBLANC
Iglesia de Sta Maria
Divendres 6 d'agost, 22h..

Marta Polo, soprano (Barcelona)
J.Mª Mas i Bonet, orgue
Obres de Frescobaldi, Clérambault, Bach, Soler, Mozart.

Wijnand van de Pol (Perugia-Italia)
Obres de Frescobaldi, Cavazzoni, Padovano, Merulo, Strozzi, Storace,
Trabacci.

Concert de clausura del XXIV Curs d'Interpretació a càrrec dels partici-
pants i del prof. J.M.Mas i Bonet
Obres de Coelho, Correa de Arauxo, Bruna, Ximénez, Cabanilles ,
Soler, Casanoves.

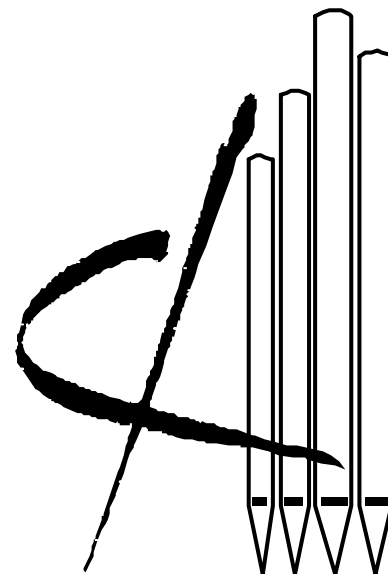
Associació Catalana de l'Orgue

Carrer de Rocafort 242 bis, 3r 08029 Barcelona
Tel. 93 321 09 57
Fax. 93 444 38 09
A/e: aco@acorgue.com
full@acorgue.com
Horari d'atenció dimarts de 14,30h a 18,30h

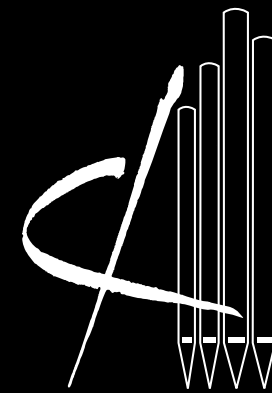
Impress a:

QUALITY COPY

C/Amigó, 62 08021 Barcelona
Tel. 93 209 25 50 e-mail: qc@qualitycopy.net
web: www.qualitycopy.net

ASSOCIACIÓ CATALANA DE L'ORGUE

ASSOCIACIÓ CATALANA DE L'ORGUE

Full Informatiu

DE L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE L'ORGUE

www.acorgue.com
full@acorgue.com

Número 26 HIVERN / PRIMAVERA DE 2004

Pòrtic

Després de la inauguració del gran orgue del santuari de Santa Gemma, de Barcelona, aquests darrers mesos ja hem pogut gaudir d'un nou instrument: el de la parròquia de Santa Maria, de Barberà del Vallès, on ja s'hi han donat diversos concerts. Enhorabona! Per les noves que ens arriben, segueixen endavant les restauracions dels instruments dels PP. Teatins de Barcelona i el de la basílica de Santa Maria, de Vilafranca del Penedès. L'Associació d'Amics de l'Orgue del Vendrell també està treballant en un arranament del seu orgue històric... Malgrat les presses de darrera hora, el II Simpòsium de l'Orgue ha estat una realitat. Teniu ja a mans el segon Anuari. Lentament el nostre món es va movent.

Amb tots els canvis polítics, temíem, i no sense fonaments, per la continuïtat del nostre Cicle d'Estiu. Sortosament segueix endavant. Enguany s'hi incorpora l'instrument de Vallmoll (Tarragona). Un altre motiu per a alegrar-nos-en. Esperem, ara, que els nous canvis eclesials, donant lloc al ressorgiment de l'antiga diòcesi d'Egara, proporcionin un instrument digne a la nova catedral del Vallès. I parlant d'esdeveniments d'església..., apunteu-vos-ho: del 3 al 5 de desembre d'enguany a Santander, i organitzat pel bisbat d'aquella ciutat, tindrà lloc el "V Congreso Nacional del Órgano Español". N'informarem més amplament en el proper Full. I, parlant d'informació, mirarem també d'incloure-hi un resum de les "Jornadas de Organería" que s'organitzen a Nàjera del 29 de juny al 3 de juliol. Bon estiu a tothom.

ramon oranias, president

Informe de secretaria

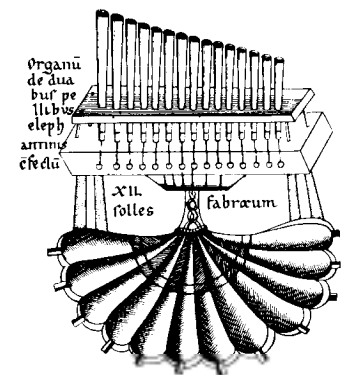
El moviment de socis des de l'anterior edició del Full Informatiu ha estat el següent:

Altes	2
Baixes	4
Total socis a 01/07/04.....	159

Les altes corresponen a Josep Jordi Bofill, i Josep Maria Gregori.

Preneu nota de la nova ubicació de la seu social de la nostra entitat i la resta de dades que us poden interessar a l'última pàgina d'aquest Full Informatiu.

ELS ORGUES DE CATALUNYA

Oposicions a organista

Us resumim un article que va ser publicat al mes d'abril a la revista "Foc Nou". Tracta de la música que es fa a les nostres esglésies. Fins ara, la música interpretada a les parròquies, normalment, ha estat dirigida per algun conegut del sacerdot o d'algué de la comunitat. I no és recriminable, però no és l'ideal.

En altres països, als càrrecs d'organista i de Mestre de Capella, s'hi accedeix per oposicions. Depenent de la importància de la parròquia, els músics hi són més o menys abundants i les oposicions per aconseguir la plaça són més o menys difícils. Una mica de sistematització de les places per a músic i la seva selecció no estaria malament. Almenys acabaríem amb certs amiguismes i "amateurismes" que fins ara han estat la tònica dominant. Pensem-hi.

Trobada d'organistes d'església

"Cap a la part del Pirineu,
vora els serrats i ran del mar,
s'obre una plana riallera:
és l'Empordà.

Digueu, companys, per on hi aneu?
Digueu, companys, per on s'hi va?
Tot és camí, tot és drecera,
si ens dem la mà."

**1 de Maig 2004 Cadaqués i Castelló
d'Empúries**

De bon matí ens vam trobar a l'estació de Figueres, punt d'arribada per als que havíem agafat el tren a Barcelona. Amb un "hola, com aneu?" ens van rebre els organitzadors i de mica en mica van arribar els organistes que s'havien desplaçat en cotxe propi. De seguida es va anar per feina, assignant una plaça de cotxe per al qui no anava

motoritzat. Durant el viatge a Cadaqués ens acompanyava un sol preciós de primavera i el vent típic de l'Empordà feia acte de presència. Després de la bonica Badia de Roses, ens varem enfil·lar per les muntanyes suaus, cobertes de catifes verdes i baixant cap a mar ja es deixava veure el poble de Cadaqués: Port Alguer amb les seves barquetes de coloraines i les teulades blanques de les cases - un bell contrast amb el cel blau!

El nostre grup es va dirigir cap a l'Església Parroquial on ens va rebre l'organista, Anne-Marie Rozés. Varem poder contemplar el magnífic Retaule Barroc dedicat a Maria, La Mare de Déu de l'Esperança, de l'any 1729 i durant l'any 1788, obra de Pau Costa. Preciós de veure ha estat també el Retaule Gòtic de l'any 1554 i la Pica Baptismal de l'època. Després de la nostra ronda per l'església, varem pujar a l'orgue. Va ser construït entre 1689 i 1691 per Joseph Boscà i Serinyena. Essencialment es manté la seva concepció original, si bé la canonada metàl·lica ha estat reemplaçada per en Gerhard Grenzing, perquè l'original es perdé durant la Guerra Civil. Dels canons de fusta primigenis només en queden al pedal. El fet d'haver conservat a més de la caixa tants elements constituents, li dona entitat suficient com per considerar-lo l'orgue més antic de Catalunya. L'individualíssim estil de l'orgue ibèric representa, a part de l'orgue italià, un altre cas únic en l'organeria europea. L'ornamentació de les seves caixes, i la col·locació en la part lateral del temple és molt original; però el seu tret més característic són els registres, secrets i els teclats partits. L'impacte visual de la llengüeteria exterior, horitzontal, que emergeix de sota els tubs de cara i sobre la finestra dels teclats, s'hi afageix. La baixa pressió del vent i el curt teclat dels Contres recorden l'orgue italià. L'estructura tímbrica de l'orgue ibèric i la bàsica divisió en registres partits confereixen a cada teclat un caràcter polifònic i melòdic, meravellosament adaptat a les obres de mig registre.

L'organista i els professors ens van demostrar àmpliament la diversitat tímbrica d'aquest gran orgue mitjançant obres de l'època. Després, l'orgue va quedar a disposició dels qui desitgessin fer un "tast".

Tubs fosos

Restauració de tubs

Grand-Orgue		Recit		Pedal	
Bourdon	16'	Cor de Nuit	8'	Contrabajo	16'
Montre	8'	Viole de Gamba	8'	Subajo	16'
Bourdon	8'	Voix Céleste	8'	Bourdon	8'
Flûte harmonique	8'	Flûte Octavocte	4'	Bojo	8'
Salicional	8'	Nasard	2'2/3		
Prestant	4'	Plein Jeu	III		
Doublette	2'	Basson	16'		
Trompette Royale	8'	Basson-Hautbois	8'		
Cor Harmonique	4'	Trompette	8'		
		Baryton	4'		

PRESENTACIÓ DE L'ORGUE CAVALLÉ-COLL DE L'ESGLÉSIA DE LA MERCED DE BURGOS DESPRÉS DE LA SEVA RESTAURACIÓ

A l'abril de l'any 2001 un inmens incendi va reduir acendres el retaule major de l'església de La Merced de Burgos, fent caure part de les voltes i causant notables danys al temple. Un dels bens més malmesos fou l'orgue, que havia estat adquirit per la comunitat de Jesuïtes a la casa Cavallé-Coll i instal·lat a Burgos el 1905.

El foc va generar corrents d'aire molt calentes que a més de desencolar gran part de les fustes varen fondre la part superior de l'estany dels tubs de l'Orgue Major. No obstant varem pensar que en gran part era possible de recuperar l'harmonització original conservada. El Recitatiu mantenia els tubs intactes, i a l'Orgue Major, un cop extret l'estany fos del seu interior, i allargats novament els ressonadors, els tubs recuperaven la sonoritat estretament vinculada amb detalls com diàmetres de peus, alçada de boques, llums, dents de les ànimes, etc., que s'havien mantingut pràcticament inalterats.

Ha estat necessària una restauració integral de l'instrument: secrets, manxes, tubs de fusta, teclats, mecànica, màquina Barker i moble, posant especial atenció a la recuperació de les peces desencolades per la calor, així com substituir les peces de quasi tots els components.

Com a orgueners sentim una gran responsabilitat en realitzar aquesta intervenció en un orgue dels més prestigiosos mestres, Aristide Cavallé-Coll, i a més una interessant retrobada amb una dinastia tant vinculada amb aquesta terra, iniciada per Jean-Pierre Cavallé, autor dels monumentals orgues restaurats de Vinçà (Rosselló) i Castelló d'Empúries que tant apreciem. Ara recuperada la seva funcionalitat i musicalitat, tenim la satisfacció de posar novament a disposició de la Comunitat de Jesuïtes que ens varen confiar aquesta restauració, un instrument que és emblemàtic en les activitats musicals de la ciutat de Burgos.

Aquesta experiència se suma a les recents restauracions dels orgues del Palau de la Música de Barcelona (Walcker 1908) i de l'Església de S. Juan a Marchena, Sevilla (1807 Francisco Rodríguez, deixeble de Jordi Bosch), donant-nos nous impulsos i inspiracions per a orgues de la nostra creació.

Gerhard Grenzing

ORGUES HISTÒRICS

Treballs finalitzats:

Restauració de l'orgue Walcker del Palau de la Música Catalana de Barcelona, inclòs la reconstrucció del IV teclat.
Restauració del Pedal de l'orgue de Castelló d'Empúries.
Restauració de l'orgue de la Catedral del Salvador La Seo a Saragossa.
Restauració del l'orgue del Barco de Avila.
Restauració de l'orgue de l'església San Juan Bautista de Marchena de Francisco Rodríguez 1808 (deixeble de Jordi Bosch).

Treballs en curs:

II fase de la restauració de l'orgue de la parròquia de Sant Llorenç de Morunys.
Restauració de l'orgue Perez Molero del Museu de la Música de Barcelona.
Restauració de l'orgue del Santuari del Miracle.
Restauració de l'orgue Cavaillé-Coll de l'església de La Merced de Burgos

ORGUES NOUS

Treballs finalitzats:

Orgue d'arca transportable per a la Fundació Caja de Madrid.
Construcció d'un orgue nou de 3 teclats i 50 jocs per a la Marienkirche de Hanau (Frankfurt).
Nova consola dels orgues de la Catedral de Sevilla.

Treballs en curs:

Nou model d'orgue transportable amb transpositor que a la vegada és un orgue d'estudi de dos teclats i pedal actualment exposat al nostre taller encarregat per al Japó.

Esdeveniments als que estem convidats:

Congrés bienal que celebra la ISO (International Society of Organbuilders) a Bèlgica.

Gerhard Grenzing com a conferenciant:
Conferència en el Santuari de Fàtima (Portugal) sobre "orgue i litúrgia" 2003.
Curs d'organologia per al Museu de la Música realitzat al nostre taller: "Entorns acústics i culturals" 2004
Simpòsium de l'ACO a Montserrat: "criteris sobre la restauració de l'orgue del Palau de la Música" 2004

Activitats pròpies:

-Presentació al nostre taller de l'orgue restaurat Cavaillé-Coll de l'església de La Merced de Burgos.

Aprofitem l'avinentessa per informar que el proper 9 de juliol s'inaugurarà a Marchena l'orgue recentment restaurat de Francisco Rodríguez.

Dins la mateixa església s'enfrenten l'orgue de Francisco Rodríguez 1808 (deixeble més original de Jordi Bosch) i l'orgue de Juan de Echevarría 1765

Per a qualsevol altra informació no dubteu de contactar amb nosaltres.

Façana de l'orgue restaurat de Francisco Rodríguez

Trompeteria de l'orgue Juan de Echevarría

A l'hora convinguda per al dinar vam anar cap a Castelló d'Empúries. Els organitzadors ens havien reservat taula en un magnífic Hotel-Restaurant, on ens van servir un exquisit dinar. Cap a les 16.30 h vàrem poder entrar a l'Església de Santa Maria on ens donà la benvinguda el rector, Mn. Narcís Costabella. L'edifici destaca per la seva monumentalitat. Va ser construït per sobre de l'església romànica primitiva, i de la qual encara queden alguns vestigis, com els primers pisos de la torre campanar o la gran pica baptismal. A l'interior de l'església destaca el retaule gòtic de l'Altar Major, d'alabastre. És una de les millors mostres de l'escultura gòtica catalana de la segona meitat del S. XV. Hi ha la imatge de la patrona de la vila, la Mare de Déu de la Candelera. A més de la Capella Major, existeixen altres vint-i-cinc capelles laterals, de les quals destaca la Capella dels Dolors, amb el seu retaule barroca. De visita obligada per tots era l'orgue monumental! Està situat en una galeria barroca, decorada amb figures de sants i àngels músics, sostinguda per quatre grans pilars que emmarquen la porta principal. L'orgue és considerat "un dels més grans i complets instruments de l'època a l'Estat Espanyol i països veïns, realment digne d'una catedral."

L'Irene Colomer ens va fer 5 cèntims de la seva història, que comença el 1420 amb el mestre barceloní Alfons Gonçal, un orgue en què els principals artesans van ser mestres castellanins. Va ser reparat i ampliat el 1494 pel mestre Armenter Broca. Després de l'any 1655, durant l'atac dels francesos, l'orgue va quedar tan malmès que es va haver de reconstruir de nou. Aquest encàrrec fou pel fratre trinitari i mestre orguener Bartomeu Triay. L'emplaçament d'aquest orgue va ser, possiblement, a l'entrada del que ara coneixem com la Capella de la Sang, concretament al costat oposat d'on hauria estat situat el primer orgue. De l'actual orgue no es conserven els primers contractes, però sí que es pot afirmar que el seu primer constructor fou el mestre Jean Pierre Cavaillé. Molt probablement el va començar pels volts de 1801, ja que va ser necessari un gran moviment d'obres abans de començar l'orgue pròpiament dit. A l'any 1803 fou acabada la façana. Cavaillé va morir l'any 1809 a Llançà, sense poder acabar l'orgue. L'any 1852 es va firmar el contracte per finalitzar-ne la construcció.

Gaietà Vilardebó en va ser l'encarregat.

Després de l'excel·lent explicació de l'Irene, l'orgue va quedar a disposició dels "virtuosos". Vam poder gaudir d'un magnífic repertori, presentat segons l'elecció de cada organista. A l'hora de plegar, abans del comiat de Santa Maria, Mn. Costabella ens va obsequiar amb una visita a la sagristia nova, al Museu Parroquial, que disposa d'una magnífica col·lecció d'orfebreria litúrgica. En una gran vitrina central es pot admirar una de les peces mestres: una creu processional d'argent daurat i d'estil plateresc del S. XVI, a part d'altres objectes importants. El Museu també disposa d'una col·lecció d'indumentària litúrgica de diferents èpoques i valuosos exemplars de llibres de cant gregorià.

A la vitrina central de la sala trobem un altre dels objectes de més valor artístic: una preciosa imatge de la Verge Immaculada, realitzada en plata repujada i d'estil plateresc, del S. XVII.

Des del Museu s'accedeix a una terrassa mirador on es pot gaudir d'una magnífica vista sobre el paisatge empordanès.

Per agrair el gentil acolliment a Santa Maria, el nostre president, el germà Ramon Oranias va redactar una dedicatòria al "Llibre dels Organistes" i tots ens hi vam "eternitzar".

La nostra visita a la vila de Castelló no podia pas finalitzar, sense haver passat per a la Presó! L'edifici de "lleis i càstig" es troba a la plaça del Gra. És un dels pocs exemplars d'aquest tipus de construcció anterior a l'antic règim penitenciari. Hi ha una porta d'entrada, rovellada, sobremuntada per dues finestres reixades, que condueix a un pati central a través del qual es té accés a totes les cel·les de la planta baixa. Hem trobat molt interessant els "grafitis" que decoren les seves parets, realitzats pels presos en els segles XVII al XIX. Les obertures al reixat de les finestres indiquen per on es feia entrar el plat als presos. Sort que no hem tingut la necessitat de pujar a la sala de càstig - no hi vam haver de tancar ningú!

Així, contents de les visites als orgues històrics de l'Empordà i també una mica més satisfeits, vam fer el camí de tornada.

UN PETIT CANT DE LLOANÇA A L'ORGANISTA

Homes en la catedral, escoltant un concert d'orgue – qui no ha vist mai aquesta imatge? Si existissin habitants al planeta Mart i si per equivocació anessin a parar a una d'aquestes assemblees, probablement tornarien molt decebuts cap al seu planeta: aquestes estranyes criatures miren fixament en una direcció on res es mou. D'algun lloc provenen sons, però no es pot reconèixer qui els produeix. Al cap d'una hora aplaudeixen i van sortint de l'edifici. Pobres criatures!

És clar, els habitants de Mart no entenen res, però en una cosa sí que tenen raó: no existeix cap protagonista d'un esdeveniment com aquest, al qual assisteixen centenars de persones, que estigui tan amagat com l'organista. El director d'una coral o orquestra està il·luminat pels focus, el violinista en la darrera fila és ben localitzable, fins i tot els acomodadors representen el seu paper ben visibles – tots menys l'organista. La gent està asseguda donant-li l'esquena i si en algun cas es deixa veure, llavors ho fa com a figura esquemàtica, per sobre de la barana de l'orgue, a vegades directament sota la cúpula: a molts metres de distància, sense focus, sense cara, sense silueta, a penes un home real. Pobres organistes!

Es podria arribar a pensar que tots els organistes són lletjos, si un no sabés que no tenen més remei que restar amagats. Els orgues no són pianos que sobre una tarima es poden moure d'un costat a l'altre, i encara menys, són flautes o violins, que es poden portar pertot arreu. Els orgues són com edificis monumentals, on les persones van desapareixent. No obstant, els orgues necessiten l'organista, per ser cridats a la vida. N'hi ha prou amb un reduït espai de treball, una banqueteta estreta, un petit armari amb manuals i botons, per domesticar l'ogre. L'organista s'ha de contemplar de ben a prop. No hi ha cap músic que faci treballar tantes parts del cos, que mogui, a part dels braços, també les cames i que utilitzi les mans per a tocar els diferents teclats i al mateix temps triï els registres i els vagi executant. L'organista és, entre els músics, la bèstia de càrrega, a la qual s'exigeix, a part de la seva força muscular, la concentració d'un pilot d'avió. Pobres organistes!

Però també hi ha moments de reconeixement i d'admiració. Cap músic pot competir amb ells en quant al so. En l'espai sonor ningú pot mesurar-se amb ells, les notes més greus en el pedal són difícilment superables, i els sons s'enfilen fins als límits d'audició, molt més amunt que els del flautí. I aquest so poderós cap altre instrument l'aconsegueix, ja que l'orgue els abraça tots. Què pot un sol violí contra tot un cor d'instruments de corda i una sola trompeta contra la trompeteria d'aquest instrument? Només una orquestra de cent, cent vint músics pot atrevir-se a competir amb l'orgue. Tot això ofereix l'organista, sense cap director d'orquestra, sense ajudants. Benaurats organistes!

En la història, la seva situació no sempre ha estat tan dolenta com avui, quan la música clàssica està perdent el seu significat i l'orgue està molt per darrera del piano i l'orquestra. En l'època del Barroc els organistes van ser músics de renom, i els compositors sovint van ser també organistes. No ens podem imaginar Bach sense pensar en el seu orgue, que tocà en diversos indrets durant la seva vida i pel qual deixà una rica obra de composicions. També Händel tocava aquest instrument, és a dir, l'utilitzava per omplir espais buits durant els seus Oratoris. François Couperin, músic de la Cort de Lluís XIV, era organista a Versalles. Més tard, a partir del Classicisme i del Romanticisme minvà l'interès per l'orgue, sense que tanmateix quedés mut del tot. A Mozart li agradava asseure's a les banquetes dels orgues, Mendelssohn-Bartholdy fou un virtuós de l'instrument per al qual deixà una obra molt extensa. El "lleó pianista", Listz, rarament tocava, no obstant va escriure bastantes obres per a orgue. Fins i tot a començaments dels temps moderns sempre hi ha hagut compositors que eren també organistes: Camille Saint-Saëns o Anton Bruckner, per exemple, i en el passat no gaire llunyà, podem esmentar Olivier Messiaen. No, els organistes no s'han pas d'amagar, almenys no en la història! Els organistes han estat, i ho seran sempre, l'orquestra d'un sol home dins la música clàssica. Són els virtuoses dels Concerti Grossi i de les Simfonies fent servir només unes quantes tecles; són els mestres difícilment superables dels conjunts musicals, on només han de coordinar els seus propis braços i cames. Benaurats organistes!

I tot això encara és insuficient per descriure la seva peculiar posició entre tots els músics. Encara hi falta explicar una cosa; una cosa que no pot fer una orquestra, i a la qual flautistes, violinistes, trompetistes i pianistes – a excepció dels que toquen Jazz – a penes s'atreveixen, però que és el toc de distinció de l'organista: la improvisació! Ningú és amo de l'espai i del poder sonor com ell, ningú domina el regne de la música com ell. Davant d'un tema donat, l'organista comença a tocar, la seva fantasia es converteix en melodia, la música travessa el mar de les sonoritats tímbriques i obre les seves excluses. Quan un gran mestre improvisa, cos i esperit esdevenen una sola cosa; llavors neix l'art en la forma més rica del seu significat. El músic més invisible de tots els músics finalment resulta ser el més complet! Qui s'atreveix encara a parlar de l'organista com d'una persona lamentable?

(Traduït del llibre de Götter/ Isenberg, *Orgelführer Europa*, Kassel... 2000, p.11-12)

BARCELONA Santa Maria del Mar	dimarts, 6 de juliol, 19'30 h	JOSEP VICENÇ GINER, orgue
BERGA Parròquia de Santa Eulàlia	dijous, 8 de juliol, 22 h	JOSEP VICENÇ GINER, orgue
GIRONA Catedral	dimarts, 17 d'agost, 22 h	ROBERTO FRESCO, orgue
L'ALEIXAR Parròquia de Sant Martí	dimarts, 13 de juliol, 22 h	CARME GODALL, orgue COR MADRIGALISTA de MATARÓ, coral
IGUALADA Basílica de Santa Maria	dissabte, 17 de juliol, 22 h	JOAN CASTILLO, orgue
MONTBRIÓ DEL CAMP Parròquia de Sant Pere Apòstol	dijous, 19 d'agost, 22 h	ROBERTO FRESCO, orgue
SITGES Parròquia de St. Bartomeu i Sta. Tecla	diumenge, 18 de juliol, 18'30 h	CARME GODALL, orgue COR MADRIGALISTA de MATARÓ, coral
	dimarts, 20 de juliol, 22 h	AGUSTÍ BRUACH, orgue
	dimarts, 3 d'agost, 22 h	IGNACIO RIBAS, orgue
	dijous, 22 de juliol, 22'30 h	BERNAT BAILBÉ, orgue
	dijous, 26 d'agost, 22'30 h	NEIL COWLEY, orgue PERE COWLEY, violí CLARA COWLEY, flauta dolça
VALLMOLL Parròquia de Santa Maria	divendres, 23 de juliol, 22 h	AGUSTÍ BRUACH, orgue
St. LLORENÇ DE MORUNYS Parròquia de Sant Llorenç	dissabte, 24 de juliol, 22 h	IGNACIO RIBAS, orgue
MATARÓ Basílica de Santa Maria	dimecres, 28 de juliol, 22 h	MIQUEL GONZÁLEZ, orgue TALLER D'ESTUDIS MEDIEVALS, cor
CASTELLÓ D'EMPÚRIES Església Catedral	dissabte, 31 de juliol, 22 h	MIQUEL GONZÁLEZ, orgue TALLER D'ESTUDIS MEDIEVALS, cor
	dissabte, 7 d'agost, 22 h	MARIA NACY, orgue
LA POBLA DE CÈRVOLES Església Parroquial	diumenge, 1 d'agost, 19 h	FRANCESC PI, orgue
VIELHA Parròquia de Sant Miquèu	dijous, 5 d'agost, 22 h	BERNAT BAILBÉ, orgue
EL PLA DE SANTA MARIA Església Romànica de Sant Ramon	dimarts, 24 d'agost, 22 h	JUDIT BUSQUETS, orgue
TORREDEMBARRA Parròquia de Sant Pere Apòstol	dissabte, 7 d'agost, 21 h	NEIL COWLEY, orgue PERE COWLEY, violí CLARA COWLEY, flauta dolça
TORROJA DEL PRIORAT Parròquia de Sant Miquel	dimarts, 10 d'agost, 22 h	FRANCESC PI, orgue
ÀGER Parròquia de Sant Vicenç	dimarts, 24 d'agost, 22 h	JORDI VERGÉS, orgue
MONTBLANC Parròquia de Santa Maria	divendres, 13 d'agost, 22 h	MARIA NACY, orgue
TALARN Parròquia de Sant Martí	dissabte, 14 d'agost, 22 h	JOAN CASTILLO, orgue
CADAQUÈS Parròquia Ntra. Sra. de l'Esperança	divendres, 20 d'agost, 22 h	JORDI VERGÉS, orgue
TARRAGONA Capella del Claustre de la Catedral	dissabte, 21 d'agost, 22 h	JUDIT BUSQUETS, orgue
	dissabte, 28 d'agost, 22 h	GUIDO IOTTI, orgue
	dissabte, 11 de setembre, 22 h	JOSEP MARIA MAS I BONET, orgue
	dissabte, 4 de setembre, 20.30 h	JOSEP MARIA MAS I BONET, orgue ADOLFO GUTIÉRREZ, violoncel